

Samarbejde i praksis

Tækkemestrene Per Keis og Kim Andersen kunne hurtigt enes om at samarbejde om at lægge en kobbermønning, skønt de er i hver sit laug

Af Jørgen Kaarup

Himlen kan ikke helt bestemme sig denne dag i Nørre Aaby på Fyn: Skal den åbne sluserne for en skylle, lade skyerne glide væk og give plads for solen – eller skal den bare sende en trykkende varme ned over tækkemændene på taget...

Til gengæld har tækkemændene

Per Keis og Kim Andersen bestemt, at de vil arbejde sammen et par dage, for der skal kobbermønning på det nye tag, som Per Keis og hans to svende Allan Hansen og Kristoffer Ernst Andersen er ved at være færdige med. Og sådan én har de ikke

prøvet at lægge før.

Ganske vist har Allan og Kristoffer snust lidt til kobber på skolen og ved et kursus, men derfra til at tage ansvar for at lægge denne dyre, men særdeles holdbare rygning, er der et stykke.

Godt begyndt

”Det er de unge, der skal lære det, jeg nøjes med at hente rør og tage stillads ned i dag”, siger Per Keis, der er suppleant i bestyrelsen for Dansk Tækkemandslaug, mens Kim Andersen er suppleant i Jydsk Tækkemandslaug's bestyrelse. To tækkemestre fra hver sit laug, som i praksis samarbejder.

Det tager tid, også for den erfarne ”kobbermester”, Kim, at få gjort klar til at lægge buerne ud. Han starter i hjørnet på det 37 år gamle vinkelhus, der for første gang får skiftet tag. Ved at begynde i hjørnet bliver både retning og højde bestemt. Det viser sig hurtigt, at der skal tækkes en lægte højere op end forudset.

Så mens Allan og Kristoffer har travlt med at tække op og bøje toppe, gør Kim sig umage med at få begyndt helt rigtigt. Også med kobbermønninger gælder den gyldne regel om, at godt begyndt er halvt fuldendt.

10 års erfaring

Mellem fem og otte mønninger af kobber årligt bliver det til for Kim Andersen. Han var den første tækkemand, der begyndte at lægge kobber for nu snart ti år siden. Det er både billigere og bedre for kunden at få tækkemanden til at lægge den frem for en blikkenslager, siger han og tilføjer, at også blikkenslagerne foretrækker, at tækkemanden bakser med kobberet på stråtagene.

Mens Kim retter til, og de to unge tækker på livet løs, er der tid til en lille snak med ejeren, Niels

Efter nogle timers forberedelse går det stærkt, når tre tækkemænd samarbejder om at lægge kobber på toppen – til højre Kim Andersen, forrest til venstre Kristoffer Ernst Andersen og bag ham Allan Hansen.

Allan har travlt med at ”fodre” Kim og Kristoffer med flere buer

Der er mange detaljer og en del blikkenslagerarbejde i at lægge en kobbermønning.

Thaegaard, som kigger forbi flere gange i løbet af dagen. Han er nysgerrig efter at se, hvordan huset tager sig ud med kobber på toppen.

”Vi overvejede ganske kort, om vi skulle lægge glaseret tegltag på i stedet for stråtag, men det blev næsten kun ved tanken, for stråtag klæder huset meget bedre, og det er designet til stråtag, da det blev bygget i 1974, siger Niels Thaegaard.

Efter et par timers tækning og tilpasning er Kim klar til at give sin viden og erfaring fra sig. To lærevillige og interesserede sven- de får alle de råd, de har brug for. Inden længe er tre tækkemænd i fuld gang med at hente, lægge og skrue kobberbuer fast, og rygningen tager pludselig hurtigt form.

Et fælles laug

I kaffepausen sker det uundgæelige: Dannelse af et fælles laug bliver diskuteret mellem de to mestre, der i praksis har vist både evne og vilje til samarbejde. Per Keis skal til bestyrelsesmøde i DTL sidst på ugen, hvor JTLs henvendelse med opfordring til samarbejde og eventuel sammenlægning af laugene skal drøftes.

”Vi kan ikke drive uddannelsen uden Dansk Byggeri”, siger Per Keis, der er formand for uddannelsesudvalget. ”Det mener jeg nu godt, man kunne”, svarer Kim Andersen, der har holdt kurser i at lægge kobbermønstre på skolen.

Diskussionen slutter uden konklusion – men der er enighed om, at et fælles laug ville være en fordel for branchen.

Kim Andersen har lagt mere end 50 mønstre af kobber og er Danmarks mest erfarne på det område.

Per Keis giver Kim en hånd med.

Huset i Nr. Aaby er fra 1974 og har karakter af et parcelhus, men er arkitekttegnet med stråtag.